

U S N E S E N Í

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka a soudců JUDr. Petry Venclové, Ph.D. a JUDr. Aleše Korejtky ve věci **žalobkyně E.P.**, bytem M. n. 166, Ž., proti **žalované České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o **žalobě proti nečinnosti žalované při rozhodování o námitkách žalobkyně proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 26. 9. 2011, č. j. „X“**,

t a k t o :

- I. Žaloba se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d ě n í :

Žalovaný rozhodnutím ze dne 25. 1. 2013, č. j. „X“/315-PZ, zamítl námitky žalobce a potvrdil rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení (dále jen „ČSSZ“) ze dne 26. 9. 2011, č. j. „X“, jímž bylo rozhodnuto podle článku II bodu 13 věty první zákona č. 306/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., zákon č. 582/1991 Sb. a některé další zákony, a podle § 41 odst. 3 zákona číslo 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), o snížení výše invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně vypláceného ve výši invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně od 12. 11. 2011 na výši invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně, která činí 5.072 Kč měsíčně.

Krajský soud rozsudkem ze dne 2. 10. 2013, č. j. 53 Ad 6/2013-59 (list číslo 7 – 10 soudního spisu) zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 1. 2013, č. j. „X“/315-PZ, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Dne 16. 1. 2014 byla krajskému soudu doručena žaloba proti nečinnosti žalovaného při rozhodování o námitkách žalobce proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 26. 9. 2011, č. j. „X“. Dle žalobce žalovaná dosud znovu nerozhodla, pouze vydala nový informativní list důchodového pojištění.

Podle § 79 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“) **ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu,** může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.

Z výše uvedeného je na prvý pohled zřejmé, že nezbytnou podmínkou řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu je podle § 79 odst. 1 s. ř. s. bezvýsledné vyčerpání procesních prostředků, které má žalobce k ochraně proti nečinnosti k dispozici ve správním řízení. Uvedená podmínka vychází z celkové koncepce správního soudnictví v České republice, která je založena na subsidiaritě ochrany veřejných subjektivních práv fyzických a právnických osob ve správním soudnictví oproti ochraně, která je těmto právům poskytována v rámci veřejné správy. Před použitím některé z žalob ve správním soudnictví je tedy nutné vždy vyčerpat řádné opravné prostředky či jiné procesní prostředky nápravy, které jsou k dispozici v řízení před správním orgánem. Tato zásada je v obecné rovině vyjádřena v § 5 s. ř. s. a je pak pro jednotlivé typy žalob konkretizována v § 68 písm. a), § 79 odst. 1 a § 85 s. ř. s.

Prostředkem ochrany proti nečinnosti ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s. je ve správním řízení žádost k nadřízenému správnímu orgánu o učinění opatření proti nečinnosti podle § 80 odst. 3 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů¹ (dále jen „správní řád“; k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu 18. 10. 2007, č. j. 7 Ans 1/2007 - 100, dostupný na www.nssoud.cz).

Žalovaný (Česká správa sociálního zabezpečení) není ústředním orgánem státní správy, ale je pouze orgánem státní správy s celostátní působností, který má nadřízený orgán, jímž je Ministerstvo práce a sociálních věcí České republiky (viz ustanovení § 4 odst. 1 písm. b) zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, dále též „zákon č. 582/1991 Sb.“; srov. též odstavec 18 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 11. 2013, č. j. 4 Ans 7/2013 – 24, či rozsudek téhož soudu ze dne 29. 11. 2007, č. j. 3 Ans 3/2007-61, oba dostupné na www.nssoud.cz).

Žalobce proto byl povinen před podáním žaloby proti nečinnosti žalovaného podat žádost podle § 80 odst. 3 správního řádu (ve spojení s § 88 odst. 8 zák. č. 582/1991 Sb.), což ovšem neučinil, jak je patrné ze sdělení Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky (dále též „MPSV“) na listu číslo 16 soudního spisu (a žalobce to ostatně ani netvrdil (žalobce podával pouze žádosti podle zák. č. 82/1998 Sb. – viz list číslo 23 soudního spisu). Jelikož nebyly splněny zákonem stanovené podmínky řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu a tento nedostatek nelze odstranit, soud postupoval dle § 46 odst. 1 písm. a)² s. ř. s. a žalobu odmítl (výrok I).

O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta (výrok II).

Závěrem soud žalobce poučuje, že dle § 37 odst. 1 s. ř. s. účastníci a osoby zúčastněné na řízení mohou činit své úkony jakoukoli formou, pokud zákon pro některé úkony určitou

¹ Podle § 80 odst. 1 správního řádu nevydává-li správní orgán rozhodnutí ve věci v zákonné lhůtě, nadřízený správní orgán učiní z moci úřední opatření proti nečinnosti, jakmile se o tom dozví. Podle § 80 odst. 3 správního řádu in fine může po uplynutí lhůt pro vydání rozhodnutí podat žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti účastník.

² Dle 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

formu nestanoví. **Předseda senátu může vždy uložit, aby úkon byl proveden písemně nebo ústně do protokolu.** Pokud tedy předseda senátu či jím pověřený člen senátu žalobci uloží (list číslo 11 soudního spisu), aby soudu ve lhůtě 7 dnů ode dne doručení výzvy **písemně sdělil**, zda se před podáním žaloby na nečinnost obrátil se stížností na nečinnost žalovaného (resp. s žádostí či s podnětem podle § 80 správního řádu) na jeho nadřízený orgán, tj. na Ministerstvo práce a sociálních věcí České republiky, je žalobce povinen tak učinit písemně, nikoli prostřednictvím veřejné datové sítě - e-mailem bez uznávaného elektronického podpisu. K takovému podání, jehož pisatele není možno spolehlivě identifikovat, nelze přihlížet, resp. je na něj třeba nahlížet jako na podání anonymní.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 5. února 2014

JUDr. Jan Dvořák v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Vladimíra Píchová